

Jako złe pod względem sanitarno-technicznym oceniono 4 obiekty: Domy Pomocy Społecznej w Fabianowie (powiat pleszewski), Rzetni (powiat kępiński), Pakówce (powiat rawicki) oraz Siedlcu (powiat wolsztyński).

Tab. 1. Domy Pomocy Społecznej ocenione jako złe pod względem sanitarno-technicznym w latach 2010-2012

Rok	Liczba obiektów wg ewidencji	Liczba obiektów skontrolowanych	% obiektów ocenionych negatywnie
2010	140	127	1,6
2011	145	107	2,8
2012	156	122	3,3

Podczas kontroli sanitarnej w Domu Pomocy Społecznej (DPS) w Fabianowie stwierdzono m.in.: brudne ściany w pomieszczeniach, zagrzybione fugi w brodzikach w łazience ogólnodostępnej, nieprawidłowy stan sanitarno-techniczny pralni (zacieki, odpadająca farba), a także niezgodne z przepisami wydzielone miejsce przeznaczone do palenia wyrobów tytoniowych. Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wszczął postępowanie administracyjne.

Negatywnie oceniono także DPS w Rzetni, ze względu na zawilgocenie i zagrzybienie ścian i sufitów w kilku pomieszczeniach mieszkalnych, w łazience, odrapane ściany w ciągu komunikacyjnym oraz brudne ściany i ubytki w wykładzinie podłogowej w magazynku bielizny czystej. Wszczęto postępowanie administracyjne. Termin realizacji obowiązków nałożonych decyzją to 30 czerwiec 2013 roku.

W Domu Pomocy Społecznej w Pakówce zakwestionowano stan sanitarno-techniczny ścian i sufitów w kilku pomieszczeniach mieszkalnych, łazience ogólnodostępnej oraz w pomieszczeniu przyjmowania bielizny brudnej, a także skorodowane grzejniki w pomieszczeniach sanitarnych. Decyzją administracyjną nakazano usunąć nieprawidłowości w terminie do 30 czerwca 2013 roku.

Dom Pomocy w Siedlcu od kilku lat oceniany jest negatywnie. Obiekt ten nie spełnia aktualnych standardów określonych w przepisach dla domów pomocy społecznej (rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z dnia 19 października 2005 r. w sprawie domów pomocy społecznej – Dz. U. Nr 217, poz. 1837) m.in.: niedostosowanie dla osób niepełnosprawnych, brak odpowiedniej wentylacji, zbyt mała liczba sanitariatów w stosunku do liczby pensjonariuszy, brak wydzielonych pomieszczeń do rehabilitacji i terapii zajęciowej, brak pomieszczenia pomocniczego do prania i suszenia bielizny, brak pomieszczeń socjalnych dla

pracowników. DPS funkcjonuje w oparciu o warunkowe zezwolenie Wojewody Wielkopolskiego, które obowiązywało do końca 2012 roku. W przygotowaniu jest projekt nowego obiektu.

Poprawił się stan sanitarno-techniczny negatywnie ocenionego w ubiegłym roku Domu Pomocy Społecznej w Chodzieży przy ul. Ujskiej. Odmalowano ściany i sufity w gabinecie pielęgniarstwa, w pokoju mieszkalnym oraz na korytarzu. Opracowano procedury mające na celu ochronę przed zakażeniami.

Stan sanitarno-techniczny pozostałych obiektów, zaklasyfikowanych jako domy pomocy społecznej, jest dobry. W wielu placówkach przeprowadza się remonty i modernizacje (m.in. w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim, gostyńskim, kaliskim, poznańskim). Domy pomocy społecznej są przystosowane dla osób niepełnosprawnych (budynki posiadają podjazdy, windy, pochyty w pomieszczeniach sanitarnych, szerokie drzwi, pomieszczenia sanitarne są przestronne, przystosowane dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich).

Stan sanitarno-porządkowy domów pomocy społecznej w roku 2012 nie budził zastrzeżeń służb sanitarnych. Wiele obiektów z tej grupy posiada procedury sprzątania oraz dezynfekcji, stosuje się rozdział sprzętu do sprzątania w zależności od rodzaju sprzątanego pomieszczenia. Sprzątaniem zajmuje się personel domów, a w jednym przypadku zatrudniona jest zewnętrzna firma świadcząca usługi porządkowe. W placówkach dla osób niepełnosprawnych intelektualnie mieszkańcy sprzątają pod okiem opiekunów, w ramach terapii zajęciowej.

W minionym roku nie stwierdzono rażących nieprawidłowości dotyczących postępowania z bielizną czystą i brudną. Placówki, które zlecają pranie firmom zewnętrznym posiadały podpisane umowy na pranie bielizny oraz faktury potwierdzające wykonanie usługi. Firmy świadczące usługi pralnicze posiadają opinie sanitarne.

W domach pomocy społecznej posiadających własne pralnie stosowany jest rozdział dróg „brudnej” i „czystej”. W nielicznych przypadkach, gdy z powodów technicznych nie można wydzielić osobnych dróg obiegu, zachowuje się rozdział czasowy transportu bielizny czystej i brudnej. Do prania bielizny używane były preparaty ogólnodostępne w handlu wraz ze środkami dezynfekującymi, bądź profesjonalne środki dezynfekujące.

W DPS znajdują się pomieszczenia pomocnicze do prania i suszenia, z których mogą korzystać pensjonariusze pod opieką personelu. W niektórych placówkach (świadczących pomoc osobom z cięższym upośledzeniem umysłowym) pranie jest elementem terapii zajęciowej.

III.1.1. Bloki żywienia w domach pomocy społecznej

W 2012 roku w woj. wielkopolskim nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej objęte były 122 bloki żywienia domów opieki społecznej. Skontrolowano 86 obiektów, a 72 poddano ocenie na podstawie arkusza oceny stanu sanitarnego zakładu żywienia zbiorowego zamkniętego. Spośród poddanych klasyfikacji wszystkie obiekty ocenione zostały jako zgodne z wymaganiami. Łącznie przeprowadzono 98 kontroli, w tym 3 interwencyjne. Stwierdzenie w trakcie kontroli uchybień dotyczących stanu sanitarno-technicznego skutkowało wydaniem 6 decyzji administracyjnych.

Żywienie pensjonariuszy w domach pomocy społecznej realizowane było w następujących formach organizacyjnych: w 74,4% placówek w oparciu o własny blok żywieniowy, w 25,6% placówek poprzez zlecenie usług żywieniowych firmom cateringowym. Odnotowano, iż w 2012 roku liczba obiektów z wdrożonymi zasadami GHP/GMP wynosiła 91,8%, natomiast z wdrożonymi zasadami HACCP – 74,6%.

W przeważającej liczbie bloków żywienia DPS-ów funkcjonalność ich pomieszczeń była zachowana. Problemem od wielu lat pozostają jednak bloki żywienia usytuowane w starych, zabytkowych budynkach, w których ze względu na rozwiązania architektoniczne nie ma możliwości przeprowadzenia prac modernizacyjnych, powodujących poprawę funkcjonalności pomieszczeń, a tym samym wyeliminowania ryzyka „zanieczyszczeń krzyżowych”. W zaistniałych sytuacjach wprowadzono procedury rozdzielności czasowej wykonywanych czynności produkcyjnych. Tego typu usytuowanie bloków żywienia występuje m.in. w:

- DPS w Wolsztynie, gdzie brak jest właściwego połączenia pomieszczeń socjalnych z kuchnią właściwą, a magazyny artykułów spożywczych usytuowane są w oddzielnych budynkach,
- DPS w Chlebnie z uwagi na brak windy do transportu dań gotowych – posiłki przenoszone są klatką schodową do stołówki zlokalizowanej na piętrze, ciągiem komunikacyjnym, dostępnym wyłącznie dla personelu,
- DPS w Pile przy ul. 11 Listopada z uwagi na usytuowanie w części piwnicznej magazynów artykułów spożywczych, przygotowalni wstępnej i szatni dla personelu ciąg komunikacyjny wspólny jest z osobami postronnymi. Podobna sytuacja występuje w DPS w Rzadkowie, gdzie personel bloku żywieniowego z szatni do pomieszczeń kuchennych wchodzi ciągiem komunikacyjnym,
- DPS w Siedlcu pracownicy kuchni do zmywalni naczyń stołowych przechodzą przez pomieszczenie służące jednocześnie jako szatnia dla personelu oraz magazyn przetworów owocowo-warzywnych,

- DPS w Broniszewicach przejście do magazynu produktów spożywczych oraz magazynu urządzeń chłodniczych prowadzi przez obieralnię warzyw.

W wielu domach pomocy społecznej kuchnie główne wraz z zapleczem usytuowane są w pomieszczeniach piwnicznych lub suterrenach np. DPS w Chwałkowie, DPS w Nowej Wsi, DPS w Zakrzewie, DPS w Gnieźnie, DPS w Baszkowie, DPS w Siedlcu.

W grudniu 2012 roku do zakładów tej grupy dołączył nowopowstały Rodzinny Dom Opieki Społecznej w Grodźcu, który uzyskał zatwierdzenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie do prowadzenia działalności w zakresie żywienia pensjonariuszy produkowanymi na miejscu posiłkami na bazie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych wydawanymi w naczyniach szklanych.

W listopadzie 2012 roku decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lesznie zatwierdzony został do prowadzenia działalności gastronomicznej blok żywienia Domu Opieki Społecznej „ALPINA” w Osiecznej. Jednak dotychczas DPS nie podjął działalności w zakresie sprawowania opieki nad osobami starszymi jak i żywienia tych osób.

Wyposażenie w sprzęt produkcyjny i zmechanizowany we wszystkich skontrolowanych blokach żywieniowych domów pomocy społecznej było dostosowane do wielkości i rodzaju prowadzonej produkcji, a także w dobrym stanie technicznym. Zużyty sprzęt produkcyjny podlegał systematycznej wymianie, a bloki żywienia zostały doposażone w nowy sprzęt produkcyjny.

Kuchenki oddziałowe to pomieszczenia wydzielone, składające się z części „czystej” i „brudnej”, w których odbywa się zarówno dzielenie, wydawanie posiłków, jak również zmywanie naczyń stołowych od pensjonariuszy i pojemników transportowych.

Transport posiłków do kuchenek oddziałowych odbywa się windą towarową, osobową lub klatką schodową w garnkach, pojemnikach, zabezpieczonych przykrywkami, bądź w odpowiednich termosach lub w bemarkach.

W przypadku braku kuchenek, posiłki dostarczane są bezpośrednio z kuchni do stołówki lub pokoiów pensjonariuszy.

W wielu domach pomocy społecznej funkcjonują tzw. kuchenki pomocnicze dostępne całodobowo, wyposażone w podstawowe urządzenia do samodzielnego przygotowania posiłków i mycia sprzętu kuchennego.

W przypadku, gdy żywienie w domu pomocy społecznej oparte jest na usłudze cateringowej, posiłki dowożone są specjalistycznym środkiem transportu i przekazywane do kuchenek oddziałowych, gdzie następuje ich porcjowanie. Odbywa się to pod nadzorem specjalnie wyznaczonego pracownika, zgodnie z procedurami zawartymi w instrukcjach GHP.

Stan sanitarno-higieniczny skontrolowanych kuchenek oceniono jako zgodny z wymaganiami. Kuchenki wyposażone były w niezbędny sprzęt i urządzenia. Większość kuchenek posiadała warunki do termicznej dezynfekcji naczyń. Funkcjonalność kuchenek była prawidłowa.

Brak kuchenek oddziałowych stwierdzono np. w: DPS w Kochłowach, Jastrowiu, Wielkiej Wsi, Srebrnej Górze, Skubarczewie, Chumiętkach, Ostrowie Wielkopolskim, Odolanowie, Skęczniewie. W obiektach tych pensjonariusze korzystają ze stołówki lub też posiłki podawane są w pokojach.

W 2012 roku stan techniczny pomieszczeń bloków żywienia w domach pomocy społecznej w przeważającej większości przypadków uznano jako nie budzący zastrzeżeń.

W trakcie przeprowadzonych kontroli najczęściej stwierdzanymi nieprawidłowościami stanu sanitarno-technicznego były: zły stan techniczny powierzchni ścian, sufitów (zawilgocenia, uszkodzenia, odpryski farby) oraz posadzek w pomieszczeniach bloku żywienia, zniszczony sprzęt kuchenny i wyposażenie kuchni, brak siatek przeciwko owadom w oknach, nieskuteczna wentylacja pomieszczeń lub jej brak.

Stwierdzone podczas urzędowej kontroli uchybienia były usuwane zgodnie z wyznaczonym terminem.

III.2. Noclegownie dla bezdomnych

Liczba noclegowni znajdujących się w ewidencji służb sanitarnych uległa zmniejszeniu o 3 i wynosiła 15 (14 w miastach i 1 na terenach wiejskich). Likwidacji uległy obiekty we Wrześni oraz w Pile, natomiast jeden obiekt z terenu powiatu kępińskiego został wliczony do grupy - inne jednostki organizacyjne pomocy społecznej. Kontrole przeprowadzone w 12 obiektach wykazały prawidłowy stan sanitarno-techniczny.

Noclegownie świadczą pomoc dla bezdomnych w obiektach całorocznych lub wyłącznie w okresie zimowym, dysponując przeszło 400 miejscami, oferując wyżywienie, zmianę bielizny, kąpiel. W przypadku wykorzystania wszystkich miejsc dla osób potrzebujących organizowane są dodatkowe miejsca do spania.

Wszystkie obiekty są skanalizowane, zaopatrywane w wodę dobrej jakości z wodociągów publicznych. W większości noclegowni pranie odbywa się we własnym zakresie na terenie obiektów. Utrzymaniem porządku i czystości zajmują się rezydenci lub personel placówki z wykorzystaniem środków ogólnodostępnych.

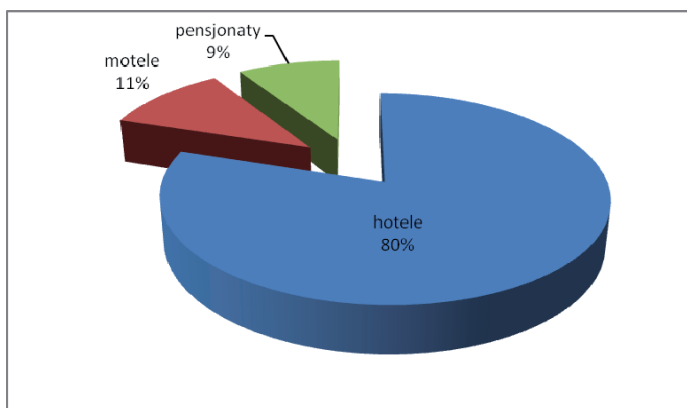
W porównaniu z rokiem ubiegłym, stan sanitarno-techniczny uległ poprawie – w roku 2012 w żadnym z kontrolowanych obiektów nie stwierdzono uchybień sanitarno-technicznych, które skutkowałyby wydaniem zaleceń. Jedynie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny

w Koninie wystosował pismo do PCK o podjęcie stosownych działań w celu poprawy stanu technicznego obiektu, który od lat nie był remontowany. Z wyasygnowanych pieniędzy na ten cel, odmalowano wnętrza obiektu, wymieniono podłogi, uzupełniono glazurę w sanitariatach oraz naprawiono stolarkę drzwiową i okienną.

III.3. Hotele, motele, pensjonaty

W roku sprawozdawczym 2012 zewidencjonowanych zostało 385 obiektów (233 w miastach i 152 na terenach wiejskich). Skontrolowano 95% z nich (294 hotele, 41 moteli i 32 pensjonaty). Z każdym rokiem wzrasta liczba obiektów nowopowstałych. W porównaniu z rokiem ubiegłym pod nadzorem służb sanitarnych znalazło się 16 nowych obiektów.

Rys. 3. Odsetek skontrolowanych obiektów

W związku z obsługą turnieju UEFA EURO 2012 szczególną uwagę zwracano na właściwe przygotowanie bazy noclegowej. W Poznaniu było dostępnych ok. 60 tys. miejsc, w większości w hotelach o wysokim standardzie. Zakontraktowane do obsługi turnieju hotele (5 w Poznaniu, 1 w Prusimiu i 1 w Opalenicy) oferowały nowoczesne i komfortowe warunki pobytu.

Przeprowadzone kontrole sanitarne dotyczyły zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, czystości i porządku w obiektach, i w ich otoczeniu, właściwej dezynfekcji pomieszczeń, urządzeń i sprzętów oraz bielizny i pościeli, a także dostępności środków higienicznych (papieru toaletowego, ręczników 1-razowego użycia lub suszarki do rąk, mydła) oraz bezpiecznego usuwania odpadów stałych i płynnych.

W czasie kontroli służby sanitarne zwracały szczególną uwagę właścicielom kontrolowanych obiektów na potrzebę badań wody ciepłej w kierunku obecności bakterii z rodzaju *Legionella*, informując jednocześnie o zagrożeniach związanych z obecnością tej bakterii w instalacji wody ciepłej. Badanie wody w tym kierunku wykonano w ramach kontroli wewnętrznej w 21 obiektach. Poboru wody ciepłej do badań w ramach kontroli urzędowej organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej dokonały w 13 obiektach. Przekroczenia dopuszczalnych wartości bakterii stwierdzono w 4 hotelach. Właściwy PPIS polecił podjęcie działań naprawczych i przedłożenie wyników badań potwierdzających skuteczność tych działań.

Jeden obiekt (Hotel „Ajax” w Trzciance w powiecie czarnkowsko-trzcianieckim) został oceniony negatywnie z uwagi na zniszczenia tapicerki tapczanów, mebli, pościeli, wykładziny dywanowej, stolarki drzwiowej oraz brudne ściany w pokojach i na korytarzu. W związku ze stwierdzonymi uchybieniami wystosowano zalecenia pokontrolne.

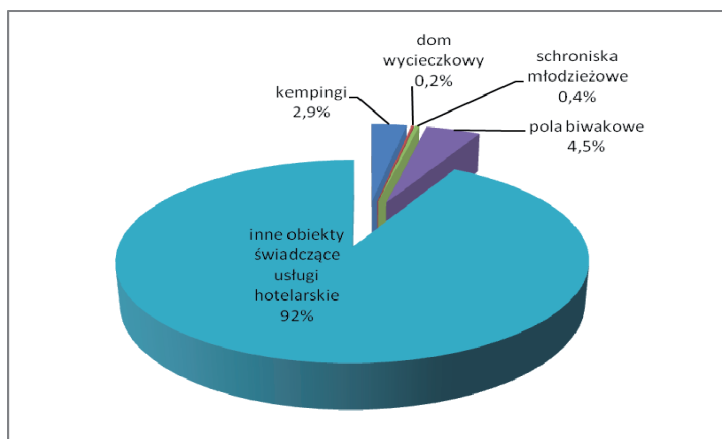
W wyniku kontroli sanitarnych w 11 obiektach stwierdzono uchybienia, które najczęściej dotyczyły m.in.: złego stanu sanitarno-technicznego pralni własnej, nieodpowiedniego stanu bielizny pościelowej oraz ręczników, nieprawidłowego stanu sanitarnego toalet, zniszczonej stolarki drzwiowej i okiennej, uszkodzonych wykładzin w pokojach, braku dokumentacji potwierdzającej przeprowadzenie dezynfekcji kołder i poduszek.

W przypadku 6 obiektów osoby winne zaniedbań ukarano mandatami na łączną kwotę 1250 zł.

III.4. Kempingi, domy wycieczkowe, schroniska, pola biwakowe oraz inne obiekty, w których świadczone są usługi hotelarskie

W 2012 roku na terenie woj. wielkopolskiego w ewidencji stacji sanitarno-epidemiologicznych znajdowało się 769 obiektów: 18 kempingów, 1 dom wycieczkowy, 29 pól biwakowych, 3 schroniska młodzieżowe, 718 innych obiektów, w których świadczone są usługi hotelarskie. W porównaniu z rokiem ubiegłym liczba obiektów uległa zwiększeniu m.in. z uwagi na fakt, iż do ewidencji wliczonych zostało 45 pokoi gościnnych. Kontrole sanitarne przeprowadzone zostały w 548 obiektach.

Rys. 4. Odsetek skontrolowanych obiektów

Standard usług oferowanych przez obiekty świadczące usługi hotelarskie takie jak m. in. ośrodki wczasowe, zajazdy, pokoje gościnne, gospodarstwa agroturystyczne jest zróżnicowany, jednak z zachowanym dobrym stanem sanitarno-porządkowym. Często pokoje mieszkalne posiadają odrębne zespoły higieniczno-sanitarne, odpowiednio zaopatrzone w środki higieny. Większość z nich spełnia minimalne wymagania co do wyposażenia zgodnie z załącznikiem nr 7 do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 22, poz. 169).

Jako złe pod względem sanitarno-technicznym oceniono 2 hotele pracownicze w powiecie kolskim i poznańskim (6 obiektów w 2011 roku). W związku ze stwierdzonymi w tych obiektach nieprawidłowościami, została wydana decyzja administracyjna nakazująca poprawę stanu sanitarno-technicznego pomieszczeń oraz mandat karny w wysokości 200 zł za niezachowanie porządku w magazynie bielizny czystej.

W dwóch obiektach w Wyrzysku (powiat pilski) nałożono mandaty karne na sumę 400 zł za brak czystości i porządku. Po wydanych zaleceniach, stan sanitarny obiektów uległ poprawie.

Na czas trwania turnieju UEFA EURO 2012 pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej przeprowadzali wzmożone kontrole pól biwakowych i „FanCampów”, które działały w okresie imprez turniejowych.

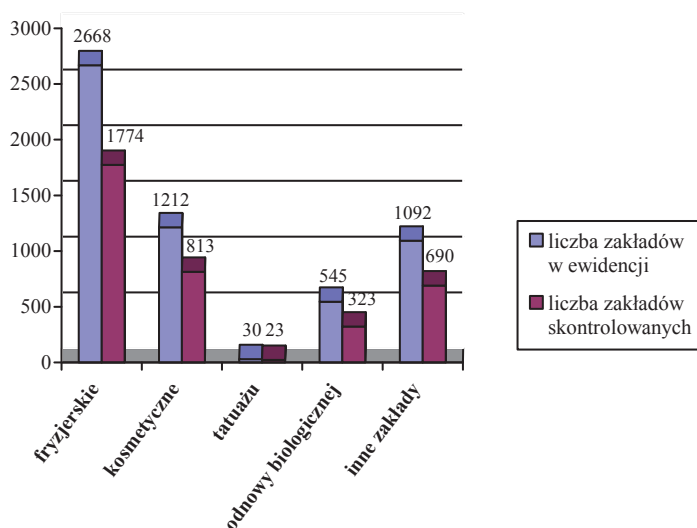
III.5. Zakłady fryzjerskie, kosmetyczne, tatuażu, odnowy biologicznej oraz inne zakłady, w których świadczonych jest łącznie więcej niż jedna z wyżej wymienionych usług

W 2012 roku na terenie woj. wielkopolskiego znajdowało się 5547 obiektów świadczących usługi w zakresie fryzjerstwa, kosmetyki, tatuażu i odnowy biologicznej. W porównaniu do roku 2011 ich liczba wzrosła o 78. Kontroli poddano 3623 obiekty, co stanowi 65,3 % obiektów zewidencjonowanych.

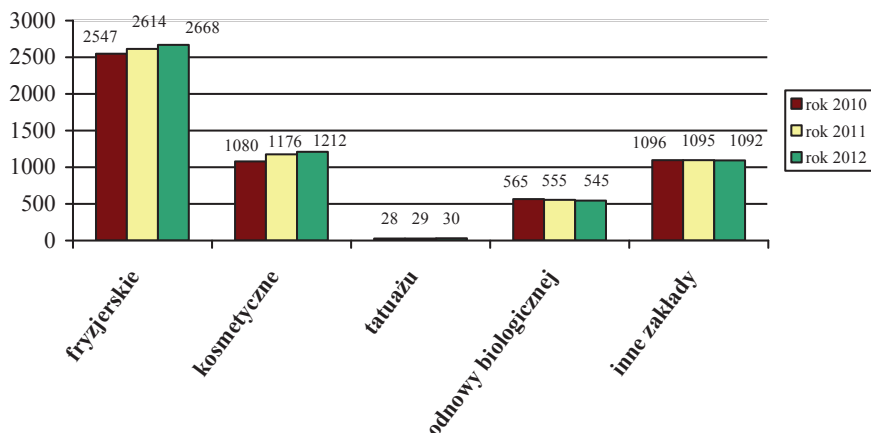
Tab. 2. Skontrolowane zakłady znajdujące się w ewidencji PSSE

Typ zakładów	Liczba zakładów w ewidencji			Liczba zakładów skontrolowanych			% zakładów skontrolowanych		
	miasto	wieś	ogółem	miasto	Wieś	ogółem	miasto	wieś	ogółem
Fryzjerskie	2148	520	2668	1450	324	1774	67,5	62,3	66,5
Kosmetyczne	1055	157	1212	712	101	813	67,5	64,3	67,1
Tatuażu	30	0	30	23	0	23	76,7	0	76,7
Odnowy biologicznej	485	60	545	294	29	323	60,6	48,3	59,2
Inne zakłady, w których świadczona jest więcej niż 1 z ww. usług	878	214	1092	554	136	690	63,1	63,5	63,2
RAZEM	4596	951	5547	3033	590	3623	67,1	59,6	65,3

Rys. 5. Skontrolowane zakłady znajdujące się w ewidencji PSSE

Rys. 6. Zmiana liczby obiektów w latach 2010 - 2012

Z dniem 1 stycznia 2012 roku przestało obowiązywać Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 lutego 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań sanitarnych, jakim powinny odpowiadać zakłady fryzjerskie, kosmetyczne, tatuażu i odnowy biologicznej (Dz. U. Nr 31, poz. 273) określające standardy sanitarne dla ww. grupy obiektów. Do chwili obecnej nie ukazał się nowy akt prawny.

Negatywną ocenę z uwagi na zły stan sanitarny uzyskało 21 obiektów (0,4%), w tym 7 (0,1%) pod względem sanitarno-technicznym.

Tab. 3. Liczba obiektów o złym stanie sanitarnym

Typ zakładów	Liczba skontrolowanych zakładów	Liczba zakładów o złym stanie sanitarnym	% zakładów ocenionych negatywnie
Fryzjerskie	1774	10	0,4
Kosmetyczne	813	2	0,2
Tatuażu	23	0	0
Odnowy biologicznej	323	2	0,4
Inne zakłady	690	7	0,6
RAZEM	3623	21	0,4

W czasie kontroli sanitarnych obiektów świadczących m.in. usługi kosmetyczne oraz tatuażu organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej zwracały uwagę na posiadanie i stosowanie przez ww. podmioty procedur zapewniających ochronę przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi, zgodnie z zapisem art. 16 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz

zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1570 ze zm.). Zgodnie z powyższym artykułem osoby, które prowadzą działalność w branży niemedycznej i podejmują czynności, w trakcie wykonywania których dochodzi do naruszenia ciągłości tkanek ludzkich, są zobowiązane do opracowania, wdrożenia i stosowania procedur, zapewniających ochronę przed zakażeniami i chorobami zakaźnymi. Procedury te powinny zawierać informację na temat zasad stosowania sprzętu poddawanego sterylizacji wykorzystywanego w przypadkach naruszenia ciągłości tkanek ludzkich, sposobów przeprowadzenia dezynfekcji skóry i błon śluzowych oraz dekontaminacji pomieszczeń i urządzeń. W przypadku braku posiadania ww. procedur wydawane były zalecenia zobowiązujące do ich opracowania i wdrożenia.

Podczas kontroli jednym z kryteriów oceny zakładów był sposób przechowywania sprzętu i materiału wykorzystywanego do świadczenia usług przebiegających z naruszeniem ciągłości tkanek. Stwierdzono, iż narzędzia przechowywane były w szczelnie zamkniętych pojemnikach, które zapobiegają ich zanieczyszczeniu lub uszkodzeniu.

Rys. 7. Zakład fryzjerski w Kępnie

Podczas kontroli pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej informowali o braku możliwości potwierdzenia skuteczności sterylizacji narzędzi w aparatach kulkowych, które w dalszym ciągu są stosowane w zakładach fryzjerskich. Kontrolujący podkreślali, iż skuteczną metodą sterylizacji narzędzi wielokrotnego użytku jest sterylizacja parą wodną w nadciśnieniu – w autoklawach. W przypadku braku w zakładzie sterylizatorów narzędzia oddawane były do sterylizacji firmom zewnętrznym (sterylizatorniom lub podmiotom leczniczym).

Preparaty i środki dezynfekcyjne używane w zakładach świadczących ww. usługi posiadały aktualne terminy przydatności, odpowiednie stężenie oraz etykiety informujące o danym produkcie w języku polskim. Pojemniki ze środkiem dezynfekcyjnym posiadały opis oraz podpis osoby przygotowującej roztwór roboczy. Czas ekspozycji narzędzi na działanie środków dezynfekcyjnych był zgodny z zaleceniami producenta.

Większość zakładów świadczących usługi w zakresie fryzjerstwa, kosmetyki, tatuażu i odnowy biologicznej stosuje bieliznę jednorazowego użytku, która po zużyciu wyrzucana jest jako odpad komunalny. W przypadku stosowania bielizny wielokrotnego użytku, składowana jest ona w wydzielonych, opisanych, zamykanych pojemnikach. Zakłady stosujące bieliznę wielorazowego użytku przekazują bielizną do prania pralniom usługowym. Sporadycznie piorą we własnym zakresie.

Powierzchnie ścian i podłóg w zakładach wykonane są z materiałów łatwo zmywalnych, odpornych na działanie wilgoci oraz środków dezynfekcyjnych. Powierzchnie ścian i podłóg w większości zakładów utrzymane były w czystości.

W pomieszczeniach stwierdzano wentylację grawitacyjną, część zakładów posiadała wentylację mechaniczną bądź klimatyzację. W trakcie kontroli sanitarnych okazywano dokumentację zawierającą aktualne przeglądy urządzeń klimatyzacyjnych.

Źródłem zaopatrzenia w wodę były przede wszystkim wodociągi publiczne, które są pod stałym nadzorem służb sanitarnych.

Odpady stałe gromadzone były w pojemnikach lub w kontenerach, sukcesywnie opróżnianych przez wyspecjalizowane firmy i wywożone na wysypiska odpadów komunalnych. Szczególną uwagę zwracano na postępowanie z odpadami niebezpiecznymi, powstającymi przy wykonywaniu zabiegów, podczas których dochodzi do naruszenia ciągłości tkanek skóry. Odpady o ostrych końcach i krawędziach gromadzone były w specjalnych, oznakowanych pojemnikach. Odbiorem ww. odpadów zajmują się firmy posiadające odpowiednie zezwolenia na prowadzenie tego rodzaju działalności.

Najczęściej stwierdzanymi nieprawidłowościami były: brak rozdziału odzieży osobistej od ochronnej, stosowanie przeterminowanych środków dezynfekcyjnych, brak środków przeznaczonych do prowadzenia procesu dezynfekcji bądź niewłaściwy sposób sporządzania środka dezynfekcyjnego, brak prawidłowo oznakowanego pojemnika zawierającego roztwór preparatu do dezynfekcji narzędzi, brak czystości w miejscu przechowywania sprzętu porządkowego.

W okresie sprawozdawczym pracownicy Państwowej Inspekcji Sanitarnej przeprowadzili 3910 kontroli, podczas których skontrolowano 3623 zakłady, wydano 120 decyzji (w tym 93 decyzji

rachunkowych), nałożono 55 mandatów karnych o łącznej kwocie 7 650,00 zł. Wystosowano 4 zawiadomienia w trybie art. 30 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej i wydano 1 upomnienie.

III.6. Obiekty komunikacji publicznej

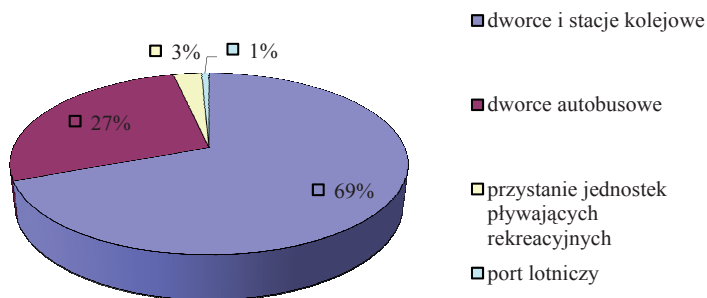
Obiektami komunikacji publicznej są dworce autobusowe, dworce i stacje kolejowe, port lotniczy, oraz przystanie jednostek pływających rekreacyjnych.

W roku sprawozdawczym ewidencją objęto 175 obiektów (w 2011 roku – 194), skontrolowano 148 tj. 84,6 % (w 2011 roku - 88,7%), 13 obiektów oceniono negatywnie, tj. 8,8% (w 2011 roku- 5,8%).

W związku z turniejem UEFA EURO 2012 liczba kontroli obiektów komunikacji publicznej wzrosła. Kontrolą objęto obiekty związane z przemieszczaniem się kibiców. W powiecie poznańskim przeprowadzono 49 kontroli obiektów kolejowych (np. dworzec PKP Poznań Główny skontrolowano 5 razy). Wszystkie pomieszczenia dostępne dla podróżnych utrzymane były w zadowalającym stanie sanitarno-higienicznym.

Skontrolowany Port Lotniczy Poznań-Ławica zlokalizowany w Poznaniu przy ul. Bukowskiej 285 utrzymany był we właściwym stanie sanitarnym. Podobnie jak w roku ubiegłym stan sanitarny hal przylotów i odlotów oraz węzłów sanitarnych nie budził zastrzeżeń. W związku z turniejem UEFA EURO 2012 przeprowadzono 6 kontroli obiektu. Wszystkie pomieszczenia, w części dostępnej dla podróżnych, utrzymane były we właściwym stanie sanitarnym. Prawidłowo prowadzona była również gospodarka odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi medycznymi.

Rys. 8. Odsetek obiektów skontrolowanych

Negatywnie ocenione obiekty to dworce autobusowe w powiatach: chodzieskim, gnieźnieńskim, konińskim, ostrowskim oraz dworce i stacje kolejowe, zlokalizowane w powiatach: gnieźnieńskim, kościańskim, ostrzeszowskim i pilskim.

W porównaniu z rokiem ubiegłym liczba obiektów komunikacji publicznej zmniejszyła się o 19. Zmiana ta dotyczyła dworców autobusowych w powiatach: chodzieskim, krotoszyńskim, obornickim, złotowskim oraz dworców i stacji kolejowych w powiatach: leszczyńskim oraz ostrowskim.

Podobnie jak w latach ubiegłych obiekty komunikacji publicznej likwidowano ze względu na brak odpowiedniej infrastruktury lub przekwalifikowano na przystanki kolejowe.

Tab. 4. Ocena obiektów transportu autobusowego i kolejowego w latach 2010-2012

Rok	Dworce autobusowe			Dworce i stacje kolejowe		
	Liczba obiektów wg ewidencji	Liczba obiektów skontrolowanych	% obiektów ocenionych negatywnie	Liczba obiektów wg ewidencji	Liczba obiektów skontrolowanych	% obiektów ocenionych negatywnie
2010	48	44	0	153	131	5,3
2011	45	43	0	143	124	8,1
2012	42	40	10	127	102	8,8

Do eksploatacji oddano nowy budynek Dworca PKP Poznań Główny. Jednak nadal trwają liczne prace remontowe dotyczące torowisk, peronów, tunelu oraz rozbudowy nowego kompleksu dworcowego.

W Kole utworzono tymczasowy dworzec PKS. Będzie on funkcjonował do czasu powstania nowego dworca autobusowego.

W analizowanym okresie kontrolowano stan sanitarno-techniczny pomieszczeń ogólnodostępnych związanych z odprawą podróżnych m.in.: poczekalni, peronów, toalet oraz pomieszczeń służbowych i służbowego zaplecza sanitarnego.

Najczęściej stwierdzane nieprawidłowości dotyczyły m.in.: zabrudzeń oraz ubytków tynku w ścianach i sufitach, braku szyb w drzwiach i oknach, złego stanu sanitarnego otoczenia budynków, wiat peronowych czy tuneli.

W wyniku stwierdzonych nieprawidłowości wydano 21 decyzji administracyjnych (PPIS w Gnieźnie, Pile, Ostrowie Wlkp., Pleszewie, Rawiczu, Słupcy, Wrześni), w tym 10 decyzji rachunkowych (PPIS w Gnieźnie, Pile, Pleszewie, Rawiczu, Słupcy, Wrześni) polecając doprowadzić obiekty do właściwego stanu sanitarno-technicznego.

Zakończono generalny remont dworca PKP w Ostrowie Wlkp. Jest to obiekt monitorowany i utrzymany we właściwym stanie sanitarno-technicznym.

Trwa remont dworców PKP w Chodzieży, Kole, Luboniu (powiat poznański), Jarocinie, Wągrowcu oraz we Wronkach (powiat szamotulski).

Częściowej renowacji poddano również dworzec autobusowy PKS w Poznaniu oraz dworzec autobusowy Rondo Rataje (powiat poznański).

Dworce autobusowe w Kępnie oraz Koninie to nadal obiekty stare, wyeksploatowane, o znacznym stopniu zużycia.

Wysoki standard utrzymują przystanie rzeczne „Marina” (2 w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim i 1 w powiecie konińskim). Są to obiekty zadbane o bardzo dobrym stanie sanitarno-technicznym. Zastrzeżeń nie budził również stan sanitarno-techniczny przystani statku spacerowego Anna Maria na jeziorze Kórnickim (powiat poznański) oraz Przystani Żeglarskiej w Zbąszyniu (powiat nowotomyski).

W pozostałych obiektach komunikacji publicznej, wskutek działań podjętych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, prowadzono drobne remonty oraz naprawy (m.in. w powiecie wrzesińskim: na dworcu PKS i PKP we Wrześni, dworcu PKS w Pyzdrach oraz dworcu PKP w Nekli, w powiecie słupckim: na dworcu PKP w Słupcy, Strzałkowie i Cieninie, w powiecie wolsztyńskim: na dworcu PKS w Wolsztynie, stacji PKP w Tuchorzy, w powiecie rawickim: na stacjach PKP w Rawiczu i Bojanowie, na stacji PKP w Budzynie (powiat chodzieski). Na czas remontów dla podróżnych wydzielano tymczasowe poczekalnie, kasy biletowe oraz toalety. Sukcesywnie przeprowadzane remonty obiektów kolejowych częściowo przyczyniają się do poprawy stanu sanitarno-technicznego. Jednak większość istniejących obiektów to nadal obiekty stare, wyeksploatowane, pozbawione stałego nadzoru; Nie wszystkie obiekty posiadają sanitariaty dla podróżnych. Część budynków pozbawiona jest również bieżącej wody, czynnych poczekalni czy wiat peronowych (m.in. obiekty kolejowe w powiecie poznańskim).

III.7. Ustępy publiczne

W roku 2012 w ewidencji powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych znajdowało się 213 ustępów publicznych. Większość z nich (92%) stanowiły ustępy stałe skanalizowane, 2,3% - ustępy stałe nieskanalizowane, 4,2% - toalety tymczasowe skanalizowane, a 1,4% - toalety tymczasowe nieskanalizowane.

W związku z przygotowaniem do turnieju UEFA EURO 2012 i zwiększonym ruchem turystycznym na terenie miast – głównie w Poznaniu - oddano do użytku nowe obiekty: 6 toalet bezobsługowych (typu kontenerowego) w Poznaniu, a także nowe szalety w Swarzędzu (powiat

poznański), w Czarnkowie, Licheniu Starym (w powiecie konińskim), Śremie oraz Władysławowie (powiat turecki). W Pile włączono do ewidencji 3 toalety ogólnodostępne.

W roku 2012 zlikwidowano 4 szalety: w Poznaniu przy ul. Chwaliszewo i pod Rondem Kaponiera (w związku z przebudową ronda), w Swarzędzu przy ul. Piaski, a także w Kole przy Dworcu PKS.

Przeprowadzono kontrolę 199 toalet, z czego negatywnie oceniono 5 obiektów (tj. 2,5%) zlokalizowanych na terenie miast. W poprzednim roku odsetek obiektów ocenionych negatywnie wynosił 2%.

Tab. 5. Ustępy publiczne ocenione jako złe pod względem sanitarno-technicznym w latach 2010-2012

Rok	Liczba obiektów wg ewidencji	Liczba obiektów skontrolowanych	% obiektów ocenionych negatywnie
2010	181	176	2,8
2011	201	182	2,0
2012	213	199	2,6

Jako złe pod względem sanitarno-technicznym oceniono szalety publiczne przy ul. Dolna Wilda oraz przy Rynku Wildeckim w Poznaniu, przy Placu 21 Stycznia oraz ul. Dworcowej w Gnieźnie, a także w przy ul. Polnej w Witkowie (powiat gnieźnieński). Cztery z ww. obiektów oceniono, jako złe pod względem technicznym również w poprzednim roku sprawozdawczym. Mimo okresowej poprawy, podejmowanych doraźnych napraw i odnawiania pomieszczeń, stan sanitarno-techniczny ww. toalet jest ciągle niezadowolający. Toalety w Gnieźnie oraz Witkowie przeznaczone są do likwidacji. Poznańskie toalety oceniono negatywnie głównie ze względu na brak funkcjonalności (ustęp przy ul. Dolna Wilda przeznaczony jest do likwidacji, lecz nie zapadła jeszcze żadna decyzja w tej sprawie).

W 2012 roku PPIS w Gnieźnie nałożył na zarządzającego ubicacją publiczną w Witkowie przy ul. Polnej decyzję administracyjną nakazującą poprawę stanu sanitarno-technicznego obiektu (podczas kontroli sanitarnej stwierdzono brudny sufit, niesprawną wentylację mechaniczną, przeciekające urządzenia powodujące tworzenie zastoin wody na posadzce). Kontrola sprawdzająca wykazała usunięcie uchybień.

W trakcie roku sprawozdawczego służby sanitarne stwierdzały uchybienia w niektórych obiektach, m.in.: uszkodzenie rury kanalizacyjnych i w związku z tym nieczynne pisuary, brak wentylacji mechanicznej, uszkodzone pojemniki na mydło, na odpady, brudne kratki wentylacyjne, nieprzyjemny zapach, brak lub zniszczone klapy sedesowe, zacieki.

Nieprawidłowości te zostały usunięte po podjęciu przez służby sanitarne odpowiednich działań – wydanie zaleceń pokontrolnych, wystosowanie zawiadomień w trybie art. 30 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263, ze zm.).

W ustępach publicznych na terenie powiatów: czarnkowskiego, gnieźnieńskiego, pilskiego, poznańskiego prowadzono prace remontowe bądź malarskie.

W roku 2012 wyremontowano wszystkie instalacje i wyposażenie w szalecie publicznym w Pile przy ul. Rynkowej. Ściany i podłogi wyłożono glazurą, wymieniono na nowe wszystkie urządzenia sanitarne. W toalecie przystosowanej dla osób niepełnosprawnych oprócz poręczy zainstalowano także system przyzywowy, który umożliwia wezwanie pomocy przez osobę niepełnosprawną.

Rys. 9. Toaleta męska dostosowana dla potrzeb osób niepełnosprawnych, Pila, ul. Rynkowa

W toalecie zlokalizowanej w Poznaniu, przy ul. Mieszka I, wydzielono kabinę natryskową oraz przystosowano obiekt dla osób niepełnosprawnych poprzez zainstalowanie windy oraz wydzielenie dostosowanej kabiny. Nowopowstałe ustępy charakteryzują się dobrym stanem sanitarno-technicznym oraz przystosowaniem dla osób niepełnosprawnych, a wiele z nich posiada przewijaki dla niemowląt. W wielu obiektach przeprowadzono drobne prace remontowe, np. odmalowano ściany bądź wymieniono zużytą armaturę.

W ciągu roku sprawozdawczego nałożono 2 mandaty karne po 100 zł za brak czystości bieżącej w ustępach publicznych przy sklepach „Intermarché” oraz „Biedronka” w Pile. Kolejne kontrole wykazały, że stan sanitarno-porządkowy obiektów uległ poprawie.

Z roku na rok wzrasta liczba toalet publicznych o dobrym standardzie, dostosowanych również dla osób niepełnosprawnych, jednak ich liczba nie zaspakaja potrzeb, zwłaszcza w miejscowościach wypoczynkowych, przy szlakach turystycznych oraz przy cmentarzach.

III.8. Kąpieliska i miejsca wykorzystywane do kąpiel

W sezonie kąpielowym 2012 w ewidencji powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych na terenie woj. wielkopolskiego znajdowało się 27 kąpielisk (raportowanych do Unii Europejskiej) i 95 miejsc wykorzystywanych do kąpiel. W 2012 roku liczba kąpielisk wzrosła o 4 (4 miejsca wykorzystywane do kąpiel przekwalifikowano na kąpieliska).

Tab. 6. Różnice w ilości kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpiel w latach 2011-2012

Rok ewidencji	ilość kąpielisk w ewidencji	kąpieliska w których woda odpowiadała wymaganiom (%)	ilość miejsc wykorzystywanych do kąpiel w ewidencji	miejsca wykorzystywane do kąpiel w których woda odpowiadała wymaganiom (%)
2011	23	100	99	100
2012	27	100	95	100

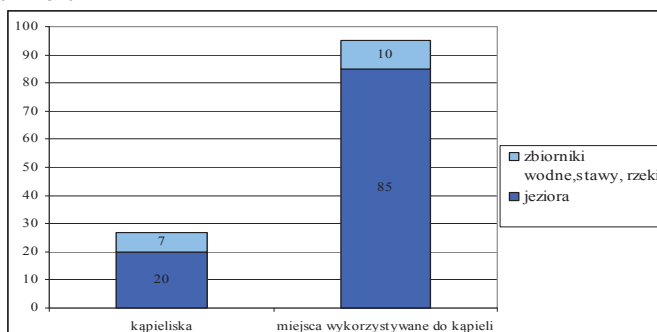
Tab. 7. Kąpieliska na terenie woj. wielkopolskiego w sezonie kąpielowym w 2012 roku

powiat	ilość kąpielisk	nazwa kąpieliska	nazwa akwenu kąpieliskowego
chodzieski	1	Kąpielisko na jeziorze Karczewnik	jezioro Karczewnik
czarnkowski	1	Lubasz	jezioro Duże
gnieźnieński	2	Winiary	jezioro Winiary
		Skorzęcin	jezioro Niedziegiel
kościański	1	Dębiec Nowy	jezioro Woniejskie
leszczyński	1	Plaża Główna Osieczna	jezioro Łoniewskie
międzychodzki	3	Prusimskie	jezioro Młyńskie
		OSiR	jezioro Jaroszewskie
		Orzeszkowo	jezioro Kwileckie
obornicki	1	Kąpielisko Miejskie Oborniki	zbiornik wodny
ostrowski	1	Lido	staw Szperek
ostrzeszowski	1	OSiR Ostrzeszów	rzeka Strzegowa
pilski	2	Płotki	jezioro Płotki
		Piaszczyste	jezioro Piaszczyste
pleszewski	1	Gołuchów	rzeka Ciemna
poznański	6	Malta	zbiornik Malta
		Strzeszyn	jezioro Strzeszyńskie
		Rusałka	jezioro Rusałka
		Kiekrz - Krzyżowniki	jezioro Kierskie
		Niepruszewo	jezioro Niepruszewskie
		Akwen Tropicana	zbiornik wodny

			w Owińskach
średzki	1	Kąpielisko OSiR w Środzie Wlkp.	zbiornik wodny
śremski	1	Jarosławki	jeziro Jarosławskie
wagrowiecki	4	Miejskie Wągrowiec	jeziro Durowskie
		Kobylec	jeziro Kobyleckie
		Kamienica	jeziro Kaliszańskie
		Kozielsko	jeziro Stępushowskie
RAZEM	27		

Kąpieliska oraz miejsca wykorzystywane do kąpiei w woj. wielkopolskim w większości zorganizowane są na jeziorach (20 kąpielisk, tj. 74,1 % oraz 85 miejsc wykorzystywanych do kąpiei, tj. 89,5 %), pozostałe zorganizowane były na zbiornikach zaporowych, rzekach, stawach oraz w miejscach zaadoptowanych po wyrobiskach żwiru, torfu i węgla brunatnego.

Rys. 10. Kąpieliska i miejsca wykorzystywane do kąpiei zorganizowane na jeziorach, zbiornikach, rzekach oraz stawach w 2012 roku

W sezonie kąpielowym dokonano oceny jakości wody we wszystkich kąpieliskach oraz miejscach wykorzystywanych do kąpiei zorganizowanych na terenie woj. wielkopolskiego.

Rys. 11. Miejsce wykorzystywane do kąpiei „Michasiówka” w Giewartowie zorganizowane na jeziorze Powidzkim (powiat słupecki)

Nadzór nad jakością wody w kąpieliskach i miejscach wykorzystywanych do kąpieli w 2012 roku sprawowany był w oparciu o rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie prowadzenia nadzoru nad jakością wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpieli (D z. U. Nr 86, poz. 478).

W roku 2012 wykonano łącznie 155 badań jakości wody z kąpielisk (w tym 116 w ramach kontroli wewnętrznej) oraz 197 badań jakości wody z miejsc wykorzystywanych do kąpieli (w tym 188 w ramach kontroli wewnętrznej).

W trakcie trwania sezonu miały miejsce incydentalne przekroczenia wskaźników mikrobiologicznych *Escherichia coli* oraz enterokoków, które nie zostały potwierdzone w powtórnych badaniach wody wykonanych w ramach kontroli urzędowej w laboratoriach PIS.

Przekroczenia stwierdzono w kąpieliskach:

- Kąpielisko Strzeszyn - jezioro Strzeszyńskie (powiat poznański),
- miejsce wykorzystywane do kąpieli Dolsk Plaża Miejska - jezioro Dolskie (powiat śremski),
- miejsce wykorzystywane do kąpieli Dolsk - Podrzekta - jezioro Dolskie (powiat śremski).

Kąpielisko Malta (powiat poznański) decyzją organizatora w dniach 6-10 sierpnia 2012 było zamknięte z uwagi na śnięcie małży w Stawie Młyńskim, który połączony jest rzeką Cybiną z wodami zbiornika Malta. Badanie wody nie wykazało dopływu zanieczyszczeń chemicznych.

Jakość wody we wszystkich kąpieliskach oraz miejscach wykorzystywanych do kąpieli oceniona została pozytywnie.

W woj. wielkopolskim sezon kąpielowy trwał od 15 czerwca do 30 września 2012 roku. Aktualne informacje o jakości wody w kąpieliskach i miejscach wykorzystywanych do kąpieli w trakcie trwania sezonu kąpielowego były zamieszczane co tydzień na stronie internetowej Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Poznaniu. W trakcie trwania sezonu kąpielowego w przypadku zmiany jakości wody w kąpielisku lub miejscu wykorzystywanym do kąpieli wydawany był aneks do komunikatu. Opracowywano również arkusze dotyczące informacji o przydatności wody do kąpieli w kąpieliskach dostępne na stronie internetowej Głównego Inspektora Sanitarnego w formie tabel zbiorczych dla każdego województwa.

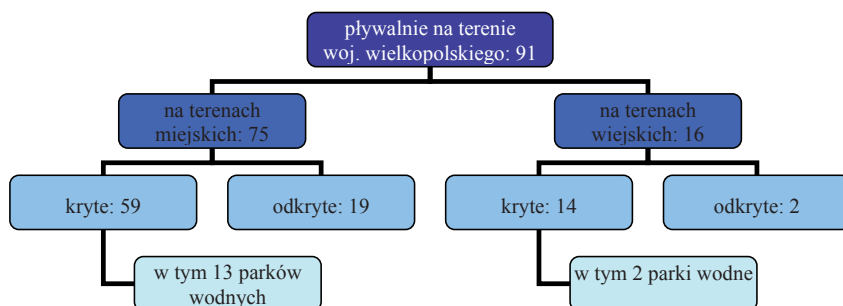
III. 9. Pływalnie

Na terenie woj. wielkopolskiego w roku 2012 w ewidencji powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych było 91 pływalni.

Tab. 8. Różnice w liczbie obiektów basenowych w latach 2011 i 2012

Rok ewidencji	liczba obiektów w ewidencji	liczba obiektów skontrolowanych	obiekty ocenione jako złe	Obiekty ocenione jako złe (%)
2011	94	93	1	1,0
2012	91	91	1	1,1

W 2012 roku oddano do użytku 3 obiekty basenowe w tym 2 parki wodne (Aquaparki). Wykreślono z ewidencji baseny: PUH Hutnik w Mikorzynie (powiat koniński), P.H.U Ośrodka Odnowy i Rekreacji w Nowym Tomysłu (powiat nowotomyski) oraz Basen Kąpielowy w Turku (powiat turecki). Ponadto 3 baseny odkryte wykazywane dotychczas jako odrębne baseny, wykazano w bieżącym roku łącznie w kompleksie basenów.

W powiecie kaliskim oddano do eksploatacji Park Wodny „Aquapark Kalisz”, a w powiecie pleszewskim Park Wodny „Planty” (Aquapark). W Hotelu Moran w Ostrowie w powiecie słupskim został oddany do użytku basen dla gości hotelowych.

Park Wodny „Aquapark Kalisz” dysponuje trzynastoma nieckami, w tym 9 nieckami basenowymi wewnętrznymi i 4 nieckami basenowymi zewnętrznymi. W skład obiektu wchodzi 2 baseny sportowe, 2 baseny rekreacyjne, basen solankowy, 2 baseny ze zjeżdżalniami, 2 brodziki dla dzieci, basen schładzający oraz 3 wanny z hydromasażem. Jakość wody w nieckach basenowych oceniona została pozytywnie.

W październiku 2012 roku oddano do użytku Park Wodny „Planty” w Pleszewie. Obiekt basenowy składa się z 8 niecek: basen sportowy, basen rekreacyjny, basen do nauki pływania, brodzik dla dzieci, wanna schładzająca, a także 2 wanny z hydromasażem i 1 wanna solankowa. Nowo otwarty obiekt został oceniony jako dobry pod względem sanitarno-technicznym oraz pod względem jakości wody.

Basen w Hotelu Moran w Ostrowie (powiat słupecki) składa się z jednej niecki basenowej oraz jacuzzi, został oceniony jako dobry pod względem stanu sanitarno-higienicznego. Wykonano 11 badań jakości wody, z czego 3 badania zakwestionowano z uwagi na zanieczyszczenia bakteriologiczne.

Rys. 12. Basen w hotelu w Ostrowie

Skontrolowano 91 obiektów basenowych (100 % obiektów). W porównaniu do lat ubiegłych stan sanitarno-techniczny obiektów basenowych uległ poprawie. W 30 obiektach basenowych (33% obiektów będących w ewidencji PSSE w 2012 roku) przeprowadzono remonty i modernizacje. Prace dotyczyły przede wszystkim: wymiany zużytej folii basenowej, wymiany płyt sufitowych, odmalowania ścian i sufitów w szatniach, odnowienia krawędzi niecek. Podobnie jak w roku ubiegłym tylko jeden obiekt basenowy został oceniony negatywnie ze względu na stan sanitarno-techniczny tj.: basen klubu sportowego „Posnania” (w 2011 roku basen zmienił zarządcę i został wydierżawiony na pięć lat firmie AQUAPOS). Jest to obiekt wyeksploatowany wymagający modernizacji. Podczas kontroli służby sanitarne stwierdziły silne zniszczenie płytek podłogowych w niecce basenowej, zły stan sanitarno-techniczny sufitu, ścian przy oknach, drzwi do szatni oraz płytek podłogowych w szatniach. Decyzje nakazujące doprowadzenie obiektu do właściwego stanu sanitarno-higienicznego zostały wykonane częściowo. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu wydał prolongatę terminu wykonania decyzji do dnia 31 sierpnia 2013 roku.